నీతిపద్యరత్నావళి.

ఇది

వలివేటి శ్రీమన్నారాయణమూర్తిచే

శ్రీభాగవతాద్యుద్గ్రంథములనుండి నొకచో చేర్పబడి

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడినది.

(వెల రు. 0—4—0

ఓం.

శ్రీమత్పరదేవతాయైనమః.

నీతిపద్యరత్నావళి

(మొదటి భాగము)

మ॥ కలలోనందను మున్నెఱుంగని మహాకష్టాత్ముఁడైనట్టిమ
ర్త్యులుఁడాపత్సమయంబునన్ నిజపదాబ్జాతంబులుల్లంబులోఁ
దలఁపన్నంతన మెచ్చి యార్తిహరుఁడై తన్నైననిచ్చుంగాను ని
శ్చలభక్తిన్ భజియించువారికిడఁడే సంపద్విశేషోన్నతుల్॥

సీ॥ ఇందీవరశ్యాము వందితసుత్రాముఁ
గరుణాలవాలు భాసురకపోలుఁ
గౌస్తుభాలంకారుఁ గామితమందారు
సుచిరలావణ్యు సురశరణ్యు
హార్యక్షనిభమధ్యు నఖిలలోకారాధ్యు
ఘనచక్రహస్తు జగత్ప్రశస్తు
ఖగకులాధిపయానుఁ గౌశేయపరిధానుఁ
బన్నగశయను నబ్జాతనయను

తే॥ మకరకుండల సద్భూషు మంజుభాషు
నిరుపమాకారు దుగ్ధసాగరవిహారు
భూరిగుణసాంద్రు యదుకులాంభోధిచంద్రు
విష్ణురోచిష్ణు జిష్ణుసహిష్ణుఁ గృష్ణు॥ 2

సీ॥ కమలాక్షునర్చించు కరములు కరములు
శ్రీనాథువర్ణించు జిహ్వ జిహ్వ
సురరక్షకునిఁ జూచు చూడ్కులు చూడ్కులు
శేషశాయికి మ్రొక్కు శిరము శిరము
విష్ణునాకర్ణించు వీనులు వీనులు
మధువైరిఁ దవిలిన మనము మనము
భగవంతువలగొను పదములు పదములు
పురుషోత్తమునిమీఁది బుద్ధి బుద్ధి

తే॥ దేవదేవునిఁ జింతించు దినము దినము
చక్రహస్తునిఁ బ్రకటించు చదువు చదువు
కుంభినీధవుఁ జెప్పెడి గురుఁడు గురుఁడు
తండ్రి హరిఁజేరు మనియెడి తండ్రి తండ్రి॥ 3

సీ॥ కంజాక్షునకుఁ గాని కాయంబు కాయమే
పవనగుంభిత చర్మభస్త్రిగాక
వైకుంఠుఁ బొగడని వక్త్రంబు వక్త్రమే
ఢమఢమధ్వనితోడి ఢక్కగాక
హరిపూజనములేని హస్తంబు హస్తమే
తరుశాఖనిర్మిత దర్విగాక

కమలేశుఁ జూడని కన్నులు కన్నులే
తనుకుడ్యజాల రంధ్రములుగాక
ఆ॥ చక్రిచింత లేని జన్మంబు జన్మమే
తరళసలిల బుద్బుదంబుగాక
విష్ణుభక్తి లేని విబుధుండు విబుధుఁడే
పాదయుగముతోడి పశువుగాక॥ 4

సీ॥ మందారమకరందమాధుర్యమునఁ దేలు
మధుపంబు వోవునే మదనములకు
నిర్మలమందాకినీ వీచికలఁ దూఁగు
రాయంచ సనునె తరంగిణులకు
లలితరసాలపల్లవ ఖాదియై చొక్కు
కోయిల సేరునే కుటజములకుఁ
బూర్ణేందు చంద్రికా స్ఫురితచకోరకం
బరుగునే సాంద్ర నీహారములకు
తే॥ నంబుజోదర దివ్యపాదారవింద
చింతనామృతపాన విశేషమత్త
చిత్త మేరీతి నితరంబుఁ జేరనేర్చు,
వినుతగుణశీల మాటలు వేయునేల॥ 5

కం॥ ఇందుఁ గలఁ డందుఁ లేఁడని
సందేహమువలదు చక్రిసర్వోపగతుం
డెందెందు వెదకి చూచిన,
నందందే కలఁడు దానవాగ్రణి వింటే॥ 6

ఉ॥ ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వనిలోపలనుండు లీనమై
యెవ్వనియందుడిందుఁ బరమేశ్వరుఁడెవ్వఁడు మూలకారణం
బెవ్వఁడనాదిమధ్యలయుఁడెవ్వఁడు సర్వముఁదానయైనవాఁ
డెవ్వఁడు వాని నాత్మభవు నీశ్వరు నే శరణంబు వేఁడెదన్ ॥ 7

కం॥ కలఁడందురు దీనులయెడఁ
గలఁడందురు పరమయోగిగణములపాలం
గలఁడందు రన్నిదిశలను,
గలఁడు కలండనెడు వాఁడు గలఁడో లేఁడో॥ 8

సీ॥ కలుగఁడే నాపాలికలిమిసందేహింపఁ
కలిమిలేములు లేక కలుగువాఁడు
నాకడ్డపడరాఁడె సకలసాధువులచేఁ
బడిన సాధులకడ్డపడెడువాఁడు
చూడఁడే నాపాటుఁజూపులఁ జూడక
చూచువారలఁ గృపఁజూచువాఁడు
లీలతో నామొఱాలింపఁడే మొఱఁగుల
మొఱలెఱుంగుచు దన్ను మొఱఁగువాఁడు
తే॥ అఖిలరూపముల్ దనరూపమైనవాఁడు
ఆదిమధ్యాంతములు లేక యడరువాఁడు
భక్తజనముల దీనుల పాలివాఁడు
వినఁడెచూడఁడె తలఁపఁడే వేగరాఁడె॥ 9

శా॥ లా వొక్కింతయు లేదు ధైర్యము విలోలంబయ్యెఁ
బ్రాణంబులున్

శాపుల్ దప్పెను మూర్ఛవచ్చెఁ దనువుల్ డస్సెన్
 శ్రమంబయ్యెడిన్
నీవే తప్ప నితఃపరంబెఱుఁగమన్నింపందగున్ దీనునిన్
రావే యీశ్వర కావవే వరద సంరక్షింపు భద్రాత్మకా॥ 10

ఉ॥ ఓ కమలాప్త యోవరద యో ప్రతిపక్షవిపక్షదూర కు
య్యో కవియోగివంద్య సుగుణోత్తమ యోశరణాగతామరా
నోకహ యో మునీశ్వరమనోహర యోవిమలప్రభావరా
వేకరుణింపవే తలఁపవే శరణార్థి నినన్నుఁ గావవే॥ 11

చ॥ హరిపరమాత్మ కేశవచరాచర భూతశరీరధారివై
బరఁగుచునీవు నిట్టులుగఁ బ్రాణనిరోధ మెరుంగ మెందు ముం
దిరవుగ దేవదేవ జగదీశ్వర సర్వశరణ్య నీపదాం
బురుహము లర్థిమై శరణువొందెద మార్తిహరించికావవే॥

కం॥ నీయంద సంభవించును
నీయందవసించియుండు నిఖిలజగములున్
నీయందలయముఁ బొందును
నీయుదరము సర్వభూత నిలయము రుద్రా॥ 13

కం॥ మ్రింగెడువాఁడు విభుండని
మ్రింగెడిదియు గరళమనియు మేలని ప్రజకున్
మ్రింగుమనె సర్వమంగళ
మంగళసూత్రింబునెంత మదినమ్మినదో॥ 14

సీ॥ నీవపావకుఁడవు నీవసూర్యుండవు
 నీవచంద్రుండవు నీవజలము

నీవనేలయు నింగి నీవసమీరణంబు
నీవభూతేంద్రియనికరమీవ
నీవబ్రహ్మంబును నీవసత్యంబును
నీవయజ్ఞంబును నీవఫలము
నీవలోకేశులు నీవసర్వాత్మయు
నీవకాలంబును నీవజగము

తే॥ నీవుబహుయజ్ఞభోజివినీవనిత్య
మూలతేజంబు నీకు నే మ్రొక్కువాఁడ
నీరజాక్షుండు చాలమన్నించునట్టి
శత్రుముఖ్యముకావవే చాలుమునిని॥ 15

చిరకారియను ముని కుమారుని చరిత్రము.

క॥ అతఁడు చిరకాలసువిచా
రితంబుగాఁజేసి యాచరించుఁగురుభూ
పతివర్య యెద్దియును నది
గతముగఁ జిరకారినామకంబునఁ బరఁగున్॥ 16

సీ॥ వినుమొక్క కారణంబున ముని పత్నిపైఁ
గోపించి చంపనకొడుకుఁ బనిచి
యెటయేని వెడలిపోవుటయును బనులెల్లఁ
జిరవిచారముతోడఁ జేయుఁగాన
యచ్చిరకారి యిట్లని విచారించె జ
నకుపంపు సేత మానంగరాదు

తల్లిఁజంపుటయును దగదు తండ్రిదలంపు
దప్పింతుఁగాకని తలఁతునేని

తే॥ గల్మషంబందుద్రిదాని సత్కర్మవిధులు
మాతృరక్షకర్తవ్యమెమ్మాడ్కి నైనఁ
బుత్రిభావమస్వాతంత్ర్యమునకు నెలవు
పాపమడఁగింప నెవ్వలనోపునొక్కొ॥ 17

కం॥ జననీవధంబుసేసిన
ననుమానమె నరకమగుటయని యడిగితిఁబో
జనకావమానమొనరిం
చినవానికి నరకమున వసింపఁగవలదే॥ 18

తే॥ తల్లిభర్తృకబీజంబు తండ్రివెట్టు
వంశధరణార్థముగ నదివారిభంగి
యేనుబొత్తులవాఁడ నయ్యుభయులకును
వీరలందిప్పుడెవ్వరి విడుచువాఁడ॥ 19

వ॥ అని విచారించి తలంచుకొని॥ 20

కం॥ జనకుఁడయేనె జన్మిం
చినవాఁడను జనకుపంపుసేసినఁ బాయుం
దనయుని పాపములసియును
వినియుండుదుఁ దలఁపులింక వేయును నేలా॥ 21

కం॥ జనకుఁడు దపమునుధర్మం
బునువిద్యయుఁ బరమదైవమునుగాపున నా

తనికిఁ బ్రియంబగుపని సే
సిన దేవతలెల్లఁ బ్రీతిఁజెందుటగల్గున్॥ 22

వ॥ అని వితర్కించియుఁ దల్లి తెఱంగుఁదలంచి॥ 23

చ॥ కరచరణాది సంఘటిత కాయము సంజననంబువహ్నిపు
ట్టరణికిఁబోలెఁ దల్లిదెసనైనది గాదొకొయట్లుఁగాకదు
ర్భరమగు గర్భఖేదమును బట్టికినై నిజదేహచింతపై
భరమొకయింత లేకపడుపాటులు నక్కట యెక్కుడింతకున్॥

ఆ॥ వచ్చిపోయి చూచునాఁడు గా కిడుమలఁ
బడునె తల్లి వ్రాలెఁ బట్టితోడఁ
దండ్రి చెప్పునిట్లు ధర్మశాస్త్రంబులు
నంబ గౌరవమున నధికయగుట॥ 25

ఆ॥ బాలుఁడైన గొడుకు ప్రౌఢుఁడైనను వృద్ధు
డైననొక్క విధమయర్మిలియును
నరయుభరముఁ దల్లి కాపదార్థంబుజ
గంబుకలిమికెల్లఁ గారణంబు॥ 26

ఆ॥ క్షుద్రజంతువులకు గురులకునెమ్మియుఁ
దలఁపనొక్క రూపతల్లివలయు
నూఱడిల్లఁగలదె యొందుపోటుఁ సువ
స్తువునివాసమైనచోటఁగాక॥ 27

కం॥ అప్పుడయసమర్థుండగు
నప్పుడ దుఃఖయగు శూన్యమైతోఁచుజగం

బప్పుడ మాతృవియోగం
బెప్పుడువాటిల్లె నపుడయెంతయుఁదూలున్॥ 28

కం॥ కలవాఁడు లేనివాఁడు స
బలుఁడబలుఁడు మూఢబుద్ధి ప్రౌఢుండనఁగా
వలదెవ్వరికైనజనని
కలిమియయత్యంత సౌఖ్యకరమైయుండున్॥ 29

తే॥ ఇట్టిజనని వధించుట యెల్లభంగి
నధికపాపపయోరాశియందుముంచు
దీని నెఱుఁగండెపసులవాఁడైన వధకు
నేలతెంపువాటిలుఁ జేతులెట్టులాడు॥ 30

వ॥ అని యిట్లు పెక్కుభంగుల నూహించుచుఁ జిరకారియగుట నతండు శీఘ్రకారిగాక యుండం దడ వెంతయేనియుం గలిగె నంతకుం దదీయజనకుండు॥ 31

కం॥ వెడపసికివాలిఁ జంపం
గొడుకుఁ బనిచినచ్చినాఁడ క్రూరత్వమునం
గడవంబడునొక్కొ పనియని
కడువెసఁజనుదెంచె నశ్రుకణములు దొరఁగన్॥ 32

వ॥ అట్లు సనుదెంచు నప్పుడు॥ 33

కం॥ చిరకారియెట్లునుం దన
చిరకారితఁ జూపుఁగాక శీఘ్రపుఁజేతఁ
దురటిల్లఁ జేయునేనను
వెరవరివాఁడిట్టిపనికి వేగిరపడునే॥ 34

వ. అనిపుత్రునుద్దేశించి, 35

చ॥ చిరముగ గర్భవాసమునఁ జెందితిపుత్ర చిరంబుగాఁగ ని
న్నరసెఁగదయ్య తల్లియనయంబును నేఁబనుపంగఁబూని
యుం
జిరమగునట్టి యిత్తెఱఁగు సేఁతదలంచితి యేని సత్కృపా
పరచిరకారినాఁబరఁగుభాసితనామము సార్థకంబగున్॥ 36

ఆ॥ నాకు పాతకంబునకు నింద రాకుండ
దురితభయము నిన్నుఁ బొరయకుండ
నెమ్మిఁజేసితిన్న నీచిరకారిత
సకలభూతములును సంస్తుతింప॥ 37

వ॥ అనుచుం జనుదెంచి నివాసంబు ప్రవేశించినంగని
చిరకారి నిజకరంబుననున్న వధసాధనంబు డిగ్గవిడచి యగ్గౌతమ
వంశవర్యుచరణంబులు శిరంబుసోఁకఁ బ్రణామంబు సేసెం బత్ని
యుంజాఁగిఁ మ్రొక్కె నయ్యిరువురనెత్తి శోకబాష్పంబు లానం
దాశ్రువులుగా నమ్మునివరుండు దనయుని గాఢాలింగనంబును
మూర్ధఘ్రాణంబునుం జేసి దీవనలం బొగడ్తలనభినందించి
దానును వారును సుఖాసీనులై యుండి యిట్లనియె. 38

క॥ కార్యవిచారము చిరముగ
ధైర్యముతో నడపవలయుఁ దత్క్రియలం
దార్యుఁ డనార్యుఁడు వీఁడని
యార్యులు సేయుదురు నిశ్చయమును జిరముగన్॥ 39

క॥ మిత్రత్వము శత్రుత్వముఁ

బాత్రత్వయు నపాత్రతయును బరికించు సుచా
రిత్రుఁడు చిరతరగణనా
సూత్రితముగ దానవెల్ల శుభములునొందున్॥ 40

వ॥ అనినిర్దేశించె నట్లాచిరకారి చిరకారిత్వంబు సఫ
లత్వంబు నొంది వినుతింబొందె. 41

• భీష్ముఁడు ధర్మజునకు దీర్ఘదర్శి మొదలగు మత్స్యముల
తెఱంగెఱిఁగించుట. •

వ॥ దీర్ఘదర్శియుఁ బ్రాప్తకాలజ్ఞుండును దీర్ఘసూత్రుం
డును నను మత్స్యంబులు మూఁడు జలచరబహుళంబగు నొక్క
యేటిమడుగునఁ దమలోసం బొందుగలిగియుండునవి వేసవి
సొచ్చిన దీర్ఘదర్శిదక్కటి రెంటినింగూడం బిలిచి॥ 42

క॥ మడువింకఁగ బాతెను నీ
రెడ్రతెవ్వీన నెండ సోఁకెఁగఁగ రా దె
ప్పుడు నింకని నీళ్ళుగల
మడువునకుం బోవవలదె మనకిట్టియెడన్॥ 43

తే॥ అనినఁ బ్రాప్తకాలజ్ఞుఁడిట్లనియె నేది,
ప్రాప్తమయ్యె నకార్యంబు భంగి నెఱిఁగి
యప్పటికిఁదగునట్లు సేయంగవలయు
మానితోపాయవృత్తిసే మఱుట లేక॥ 44

వ॥ అనిన నయ్యిరుదెఱంగులపలుకులు విని దీర్ఘ
సూత్రుండిట్లనియె. 45

క॥ జడనిధిచందంబున ని
మ్మడువెప్పుఁగ నిప్పుడేమిమాడెనె యుష్ణ

నడిచిపడ రిత్త నెవ్వగ
లుడుగుడు మఱిచూచుకొంద మొయ్యనతఱితోన్॥ 46

క॥ అనుటయు నిఢికర్జముగా
దనిపల్కును దీర్ఘదర్శియంబునొత్రితో
జనితాభయమగుపథమునఁ
జనిచొచ్చెం బెద్దమడువుసమ్మదలీలన్॥ 47

వ. తక్కిన రెండును నందనిలిచెనిట్లు నిలిచినయమ్మత్స్య
ద్వయంబునకు భయంబు జనియింపం గతిపయదివసంబులకు.

క॥ పాతెడు నీరెడ తెవ్వఁగఁ
దాఱ బెడిదమైనయెండ దనుకఁగ నివురం
బాఱె మడువంత వేడుక
కాఱులుజాలరులు సొచ్చికిందుకొనంగన్॥ 49

క॥ వెరవుననూఁతలనెత్తెలఁ
గరములమత్స్యములఁబట్టి కడుసంతసముం
బొరయుచుఁ ద్రాళ్లం గ్రువ్వఁగఁ
గరమూహించి మదిఁ బ్రాప్తకాలజ్ఞుఁడనున్॥ 50

క॥ ఇందొకత్రాడుగఱచి యే
నొందంగాఁ గ్రుచ్చినట్లయుండెద వీరీ
క్రిందుకొనుటమానంగ న
మందత నదియెడలవిడిచి మనువుదఱిసెదన్॥ 51

క॥ అనియొకగుదివిరాఁనడుమ
నెనయంగా దూఱికఱచి యిరుదాడలఁద్రా

డానరంగబట్టుకొనికు
చ్చినచందమునఁదోఁప మూర్ఛఁజెందినభంగిన్॥ 52

వ॥ ఉన్నంత వేఁటగీఁటి యగ్గుదిగఁలయతండు॥ 53

క॥ తెలినీటరొంపిపీవం
దొలుచు నెడంద్రాడువిడిచి దరితంబునకుం
దొలఁగిపారదప్పియందొక
జలచరమున్న యెడకేఁగె సంభ్రాంతగతిన్॥ 54

క॥ ముట్టఁబడిదీర్ఘసూత్రుం
డిట్టట్టునగఁగ నుపాయమేదియొకనిచేఁ
బట్టువడెఁదనదు డెందము
పట్టుగదలజనితవికల భావేంద్రియుఁడై॥ 55

క॥ వినుజాదవ్వులఁగార్యము
గనికొనివలయుపని మున్న కావింపఁగనే
రనిజనుఁడు దీర్ఘసూత్రుం
డను నమ్మత్స్యంబుభంగి నాపదనొందున్॥ 56

తే॥ అప్పటికిఁదోఁచినట్టులు దప్పకుండ
ననువుతోఁధృతిగల్గి కార్యంబునడపు
నతఁడు ప్రాప్తకాలజ్ఞాఖ్యునట్లపోలెఁ
బరమసంశయమయ్యెడు బ్రదుకుగాంచు॥ 57

క॥ ధుర్యతనవాగతములగు
కార్యములూహించి పనితగంజేయునయా
చార్యుఁడు సౌఖ్యముఁబొరయును
నార్యస్థితి దీర్ఘదర్శియనుమీనుక్రియన్॥ 58

ఓం

శ్రీమత్పరదేవతాయైనమః.

నీతిపద్యరత్నావళి

(రెండవ భాగము)

భీష్ముఁడు ధర్మజునకు పవనశాల్మలీతరు సంవాదంబు సెప్పుట

సీ॥ అని వినతుండగు నా ధర్మసుతునకు
ముదమునఁ జెప్పి భీష్ముండు మఱియు
నిట్లను నిది యొక్క యితిహాసమధిప యా
కర్ణింపు హిమవన్నగంబునందుఁ
గల దొక్క బూరువు గడుఁ బెద్దకాలంబు
ముదుపు శాఖాశోభిమూలదృఢము
నారదముని యొక్కనాఁ డత్తరువుపొంతఁ
జని చని వేడ్క నిట్లనియె నెమ్మి
తే॥ బూరువా యింతపఱపును బొడవుఁ గల్గి
నీవు మృగపక్షి సంశ్రయణీయమగుచు
నునికిఁ గని ప్రీతి నడిగెద ననిలుచేతఁ
బడు నొకప్పుడు తరులు నీపడమి యెట్లు॥ 1

కం॥ పవనునకును నీకును బాం
ధవముగలదొ యతఁడు నిన్నుదయ రక్షింపన్
సవినయవృత్తిని బ్రదికితొ
చెవులకు నింపెసఁగ నిజము సెప్పుమునాకున్॥ 2

కం॥ అనిసఖిని బూరువిట్లను
ననిఁసని బల మస్మదీయమైనబలముతో
నెనగా దెవ్వడు విను పదు
గాలిమిదియగు నంశమునకు నెనద యరయఁగన్॥ 3

వ॥ అని పలుకుటయు నమ్మునీంద్రుండు॥ 4

ఆ॥ అమ్మచెల్ల యిట్టులనకుము కొండలు
లోనుగాఁగఁ బవనుచేనపాస్త
మహిమగలుగు టెఱుఁగు మాభూతములచేష్టి
తములు వాయువశగతములుగావె॥ 5

కం॥ అనుటయుఁ బెలుచనియెలుఁగున
ఘనఘూల ప్రబలశాఖకాదుర్జయున
న్నను దాఁకిన నతనిప్రభం
జనుఁడను నామంబునకు ససత్యతవచ్చున్॥ 6

వ॥ అని గర్వంపుమాటలాడిన యాశాల్మలిం జూచి
సురముని ప్రవరుండు॥ 7

చ॥ మఱువకయుండు నీబిరుసుమాటలు నీవిటులుంటమారుతుం
డెఱిఁగెను నెట్లునంచు వెసనేఁగి సమస్తముఁజెప్పనాతఁడే
ద్రెఱ్ఱజనుదెంచి నీవటె కడింది మగండవు నిన్నుఁదాఁకినం
జెఱుతటపేరు బూరుగ నశించితిగాకిట పల్కులేటికిన్॥ 8

మ॥ అనికోపంబున బల్కఁ నప్పవనుతో నాభూరుహంబింతపె
ల్చిన నీవాడెదునంత తక్కువనె బేలా లోకసామాన్యవృ
త్తునికాయంబును నన్ను నొక్కటిగ నిచ్చంజూచి తేయన్న న
ల్లనినవ్వొప్పఁగ నాసమీరణుఁడు హేలాస్ఫారుఁడై
యిట్లనుఁ॥ 9

కం॥ ఒకనాఁ డజుండు నీ నీ
డకు డబ్బాటరుగుదెంచుటయును మ్మేలా
త్మకు వేఁగ్రై మన్నించిన
మెకమెకపడితిట్లు పలుకుమీతఁ గేపున్॥ 10

వ॥ అనిపలికి బలుమొగంబుతోడం బోయిన నబ్బారువుదలంకి॥ 11

చ॥ మనుగడదప్పె నొక్కొ మునిమాటలు గ్రైకొన నైతి నాబలం
బనసదియెంత యుగ్రితమహాబలు రాకకు నోర్వఁజాలనా
తనినొక భంగిగెల్తునని తాఁదలపోసి హరించె నాకులుం
గొనలును జొంపముల్ నిడుదకొమ్మలు రేయగుదుఁ
రయంబునన్ 12

వ॥ అట్లు తన్నుందాన విఱుచుకొని యున్నంత వేగుటయు॥ 13

చ॥ ప్రతినకు నీడుగాభయదభంగిఁ బ్రభంజనుఁడేగు దెంచియా
క్షితిరుహముంగనుంగొని యిసీ యివినాపని నీవచేసితీ
ధృతిమతిసంతసింపుమిట తేజముఁబొందుము నీదుబాంధవ
ప్రతతికి నిర్విధంబు సదుపాయము మేలెఱిఁగింపు
పెంపునన్॥ 14

వ. అని యుల్లాసంబాడి సముల్లసద్గతి నాసదాగతివని యెనట్లు శాల్మలి పవనుచేత భంగంబునొందివగంగుం దెబ్బలు నిలోడ దుర్బలుండు దొడరి మత్సరగ్రస్తుండయిన నపాస్తవిభవుండగునని తెల్పు నప్పవనశాల్మలీ సంవాదంబు పుణ్యప్రదంబయిన యుపాఖ్యానంబు. 15

సీ॥ పఙ్కజనాభాయ సఙ్కర్షణాయ శాన్తాయ
విశ్వప్రబోధాయ భూత
సూక్ష్మేన్ద్రియాత్మనే సూక్ష్మాయ వాసు
దేవాయ పూర్ణాయ పుణ్యాయ నిర్వి
కారాయ కర్మవిస్తారకాయ క్షేత్రపాలాయ
త్రైలోక్యపాలకాయ
సోమరూపాయ తేజోబలాఢ్యాయ
స్వయంజ్యోతిషే దురన్తాయ కర్మ
తే॥ సాధనాయ పురాపురుషాయ యజ్ఞ
కేతనే జీవతృప్తాయ పృథ్వీరూప
కాయ లోకాయ నభసేఽన్తకాయ విశ్వ
యోనయే విష్ణవే జిష్ణవే నమోఽస్తు.

